„Życie jest piękne!”

Scenariusze zajęć dla klasy 3 szkoły podstawowej

Poniższy scenariusz jest elementem projektu realizowanego dzięki współpracy Centrum Mocni w Duchu z Fundacją Małych Stópek. Więcej informacji o pełnym projekcie na stronie: https://fundacjamalychstopek.pl/szkola-pelna-zycia/.

Temat 2: Dzień pierwszy.

Cel ogólny:

- Uwrażliwienie dzieci na piękno i wartość życia.
- Zapoznanie z treścią biblijnego opisu stworzenia świata i człowieka.
- Poznanie etapów rozwoju prenatalnego.
- Rozwijanie zdolności manualnych poprzez działalność plastyczną.

Cele szczegółowe (operacyjne).

Uczeń:

- Poznaje treść fragmentu Księgi Rodzaju (Rdz, 1).
- Czyta ze zrozumieniem fragment Pisma Świętego.
- Zapamiętuje, że życie ludzkie nie rozpoczyna się w momencie narodzin, lecz w chwili poczęcia.
- Doskonali wypowiedź wielozdaniową na określony temat, wyciąga wnioski.
- Rysuje autoportret.
- Tworzy prace z gliny.

Metody nauczania (wg Okonia):

- metoda asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, opowiadanie
- metoda oglądowa: impresyjna, ekspresyjna
- metoda zajęć praktycznych: metoda realizacji zadań wytwórczych

Formy pracy: indywidualna, grupowa

Środki dydaktyczne: Pismo Święte, wydrukowany fragment Pisma Świętego w liczbie odpowiadającej liczbie dzieci (załącznik 4), różaniec, karty edukacyjne o rozwoju prenatalnym, **szklany pojemnik wypełniony piaskiem (może być np. szklanka), glina,** karta pracy (załącznik 3), przezroczysta taśma klejąca, ołówek, kredki, tablica, mazak, teczka na prace dla każdego dziecka, dostęp do strony https://mojarodzinka.pl/animacja-1-dzien/

Przebieg lekcji

1. Część wstępna.

N. nawiązuje do poprzedniej lekcji i proponuje odmówić jedną dziesiątkę różańca świętego. Przypomina, że w ten sposób otaczamy modlitwą życie dziecka poczętego.

Wspieramy również duchowo osoby dorosłe, które podjęły się zobowiązania. N. prowadzi modlitwę, ale uczniowie również powinni być w nią zaangażowani odmawiając jej część.

2. Część główna.

a) Zapoznanie z fragmentem Pisma Świętego.

N. odczytuje fragment Pisma Świętego (Stary Testament, Księga Rodzaju, rozdział 1). Wcześniej jednak rozdaje uczniom wydrukowany fragment (załącznik 4). Uczniowie śledzą tekst – będzie on stanowił część albumu.

N. wyjaśnia, że Bóg stworzył cały świat, wszystko to co nas otacza. Najważniejszy jest jednak człowiek, którego stworzył na swój obraz i podobieństwo. Prosi o odszukanie wersetu 27. Uczniowie odczytują ten fragment i podkreślają go kredką. Następnie N. zwraca uwagę na pierwsze wypowiedziane przez Boga zdanie skierowane do ludzi i prosi o jego odszukanie oraz ponowne odczytanie. Chodzi o werset 28, który również podkreślają kredką, ale już w innym kolorze. Kartkę z fragmentem Pisma Świętego uczniowie odkładają do swoich teczek.

b) Prezentacja filmu o Jasiu – dzień pierwszy.

N. nawiązuje do poprzedniej lekcji i obejrzanego filmu, w którym Janek przedstawia swoją rodzinę: mamę, tatę i rodzeństwo. Pyta, czy chcą zobaczyć co się teraz u niego dzieje. Proponuje obejrzenie animacji: https://mojarodzinka.pl/animacja-1-dzien/. Następnie pyta uczniów, co zapamiętali z obejrzanego filmu.

Alternatywne rozwiązanie: N. nawiązuje do poprzedniej lekcji, podczas której poznaliśmy Janka i jego rodzinę. Pyta, czy są ciekawi, co się teraz u niego dzieje. Następnie czyta poniższy tekst:

„Witajcie moi kochani. Jestem Janek i chciałbym trochę o sobie opowiedzieć. O tym jak dorastałem i o tym, co mnie czeka dalej. Na początku opowiem wam o miejscu, w którym się znajdujemy. Jesteśmy w brzuszku mojej kochanej mamy. Znajdujemy się tuż pod jej sercem. Mimo, że tu trochę ciasno, a w rzeczywistości jest tu trochę ciaśniej. Jest to naprawdę ciepłe i przytulne miejsce. Historia mojego życia zaczęła się kilka miesięcy wcześniej. Już w pierwszej godzinie wiadomo było, jaki będę miał kolor oczu i włosów. Na początku miałem tylko jedną komórkę. Nie, nie, nie taką do dzwonienia.

Komórka, czyli najmniejsza strukturalna i funkcjonalna jednostka organizmów żywych. Bardzo szybko moje komórki zaczęły się dzielić i dzielić. Aż w końcu nazwano mnie morulą. Dziwna nazwa, co? Morula. Ale na szczęście, chwilę później, nazwano mnie nieco inaczej. Jesteście ciekawi jak?" Tego dowiemy się na następnej lekcji.
Następnie pyta uczniów co zapamiętali z przeczytanego tekstu.

c) Porównanie rozmiaru nowego życia **do ziarnka piasku**.
N. pokazuje dzieciom szklany pojemnik wypełniony piaskiem i zwraca uwagę na wielkość każdego ziarenka. Prosi, aby każde dziecko spróbowało położyć na dłoni takie ziarenko. Jest to bardzo trudne, bo ziarenko jest malutkie. Taką wielkość ma teraz Janek. Mimo swoich malutkich rozmiarów już teraz wiadomo, jaki będzie miał kolor oczu i włosów. N. nawiązuje też do przeczytanego wcześniej fragmentu Pisma Świętego, że to Bóg nas stworzył i zaplanował nas takimi, jakimi jesteśmy. Przypomina też o modlitwie rozpoczynającej lekcję. Dziesiątką różańca świętego każde z nas pomodliło się za życie dziecka poczętego. To życie ma teraz wielkość ziarenka piasku, które właśnie trzymają w dłoni. Następnie N. pokazuje naczynie wypełnione piaskiem. Zwraca uwagę na ilość ziarenek, które tam zostały. Ile dzieci potrzebuje jeszcze naszej modlitwy?

b) Prezentacja karty edukacyjnej o rozwoju prenatalnym (1dzień).
N. rozdaje dzieciom karty edukacyjne, drugą do kolekcji. Pyta uczniów co się na niej znajduje. Uczniowie odczytują następujące informacje:
- Połączenie plemnika i komórki jajowej dało początek nowemu życiu.
- Już w pierwszych chwilach, wiadomo jakiego koloru będą oczy czy włosy.
- Rozmiar podobny do małego ziarnka piasku.

Alternatywne rozwiązanie: N. zapisuje na tablicy hasło „1 dzień" i informuje uczniów co teraz dzieje się z Jankiem. Dopisuje, na zasadzie mapy myśli, poniższe stwierdzenia:
- Połączenie plemnika i komórki jajowej dało początek nowemu życiu.
- Już w pierwszych chwilach, wiadomo jakiego koloru będą oczy czy włosy.
- Rozmiar podobny do małego ziarnka piasku.

e) Karta pracy – Dzień pierwszy.

Uczniowie nadal mają ziarnko piasku na dłoni. N. podchodzi do każdego ucznia i podaje mały odcinek przezroczystej taśmy klejącej. Taśmę z ziarenkiem piasku dzieci

przyklejają na kartę pracy (załącznik 3) – z prawej strony skali wielkości. Obok taśmy umieszczają podpis „Rozmiar podobny do małego ziarnka piasku". Zapisują temat „Dzień Pierwszy". Pod tematem uczniowie rysują swój portret i kolorują go, podpisują swoim imieniem. Pod rysunkiem dopisek „Już w pierwszych chwilach wiadomo, jakiego koloru będą oczy i włosy". Gotową pracę dzieci odkładają do swoich teczek. Przykład takiej pracy przedstawia załącznik 7.

3. Zakończenie:

N. czyta kolejny fragment z Pisma Świętego: „Ty jesteś naszym Ojcem. My jesteśmy gliną, a Ty naszym Twórcą. Wszyscy jesteśmy dziełem rąk Twoich." (Iz 64, 7). Pyta uczniów, jak rozumieją te słowa. Prowadzi krótką pogadankę na ten temat. Pokazuje kawałek gliny. Można tej glinie nadać różną formę, stworzyć z niej coś pięknego. Następnie każdemu dziecku podaje kawałek i proponuje, aby nadać jej płaski kształt serca oraz ołówkiem wypisać na nim swoje imię. Wyjaśnia, że najpiękniejsze co stworzył Bóg – to Ty!

Po lekcji:

- Można zaproponować uczniom napisanie listu do swoich kochanych rodziców, w którym mogą podziękować za życie i opiekę, a przede wszystkim za miłość.
- Wyschniętą glinę można pomalować i polakierować.

Wskazówki dla katechetów i nauczycieli:

Na drugich zajęciach wszystko się zaczyna. Pracujemy z tekstem, a dokładnie z fragmentem Pisma Świętego. Podobnie jak przy modlitwie, zadbajmy o wyciszenie grupy. Dzieci mają za zadanie podkreślić konkretne zdanie, ale najpierw przypomnijmy, co to jest zdanie. Ważne, aby to zdanie zostało przez dzieci odczytane na głos, aby wybrzmiało.

Rozmiar nowego życia porównany jest do ziarnka piasku. Dobrze, aby to był czysty piasek, np. ze sklepu zoologicznego (dla ptaków). Dzieci mogą go wtedy swobodnie dotykać, po za tym łatwiej będzie takie ziarnko chwycić i położyć na dłoń. Ważne! Ten sam piasek będzie nam potrzebny przy ostatnich zajęciach.

Niniejszy scenariusz dobrze jest rozłożyć na dwie godziny lekcyjne. Na drugiej odczytujemy wtedy drugi fragment z Pisma Świętego (Iz 64,7). Po tym krótka pogadanka na temat odczytanego tekstu, a następnie praca z gliną. W punkcie „Po lekcji" jest propozycja napisania listu do rodziców, w którym dzieci mogą podziękować

za życie i opiekę, a przede wszystkim za miłość. W tej sytuacji można ten list napisać na lekcji.

Powielając informacje z poprzedniego konspektu:

Zamiast pisać na tablicy proponuję używać dużego arkuszu papieru, choćby formatu A3. Na zakończenie projektu można zrobić z tych plakatów wystawę.

Przypominamy, aby zapisywać na bieżąco kogo nie było na zajęciach, dla tych dzieci odkładamy karty kolekcjonerskie. Unikniemy wtedy zamieszania, a dzieci nieobecne będą miały cały ich komplet. Taką adnotację można umieścić na wydrukowanym scenariuszu.

Mając na uwadze dzieci nieobecne na zajęciach warto w wolnym czasie uzupełnić kartę pracy. Przypominamy, że na zakończenie projektu wszystkie prace będą ze sobą połączone w album o Janku. Szkoda, aby były braki w tym kierunku. Tym bardziej, jeśli nieobecności będą się powtarzały. Takie zaległości można uzupełniać na bieżąco, albo na przykład raz w miesiącu.

Warto przygotować w sali wystawę o Janku. W każdej klasie znajdą się uczniowie, którzy pracują szybciej od innych. To właśnie im można zaproponować przygotowanie takiej tablicy. Czworo pierwszych uczniów przygotowuje: napis (np. 8 tydzień Janka) oraz trzy hasła z karty kolekcjonerskiej (każde hasło na osobnej kartce, czyli troje uczniów). Przykład takiej wystawy pokazuje załącznik nr 24. W ten sposób organizujemy zajęcie dla uczniów, którzy już pracę skończyli, ale jednocześnie zachęcamy innych do szybszej pracy. Efektem jest wystawa w klasie, która zawiera najważniejsze informacje z obecnego etapu życia prenatalnego.

Załącznik 3: Karta pracy do tematów 2-16.

Temat zajęć: ……..……

……

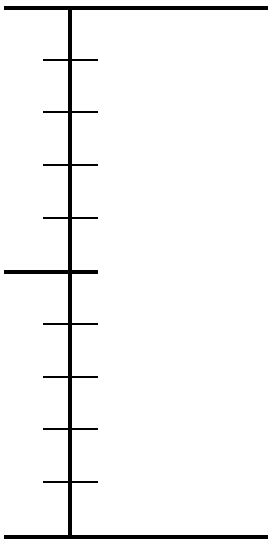

Załącznik 4: Fragment Pisma Świętego wykorzystany na lekcji drugiej (temat 2).

STARY TESTAMENT, Księga Rodzaju, Rozdział 1

„ DZIEJE POCZĄTKÓW ŚWIATA I LUDZKOŚCI

Świat stworzony przez Boga

1 Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. **2** Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem:
ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami.
3 Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. **4** Bóg widząc,
że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. **5** I nazwał Bóg światłość dniem,
a ciemność nazwał nocą.
I tak upłynął wieczór i poranek - dzień pierwszy.
6 A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono
oddzieli jedne wody od drugich!» **7** Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod
sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, **8** Bóg nazwał to sklepienie
niebem.
I tak upłynął wieczór i poranek - dzień drugi.
9 A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się
ukaże powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, **10** Bóg nazwał tę suchą powierzchnię
ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, **11** rzekł:
«Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące
na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak.
12 Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i
drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział,
że były dobre.
13 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień trzeci.
14 A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu
nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; **15** aby były
ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak.
16 Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby
rządziło nocą, oraz gwiazdy. **17** I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad
ziemią; **18** aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział
Bóg, że były dobre.

19 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień czwarty.
20 Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» **21** Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroiły się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, **22** pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnóżcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi».
23 I tak upłynął wieczór i poranek - dzień piąty.
24 Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. **25** Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre. **26** A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!»
27 Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz,
na obraz Boży go stworzył:
stworzył mężczyznę i niewiastę.
28 Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». **29** I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. **30** A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. **31** A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.
I tak upłynął wieczór i poranek - dzień szósty.”
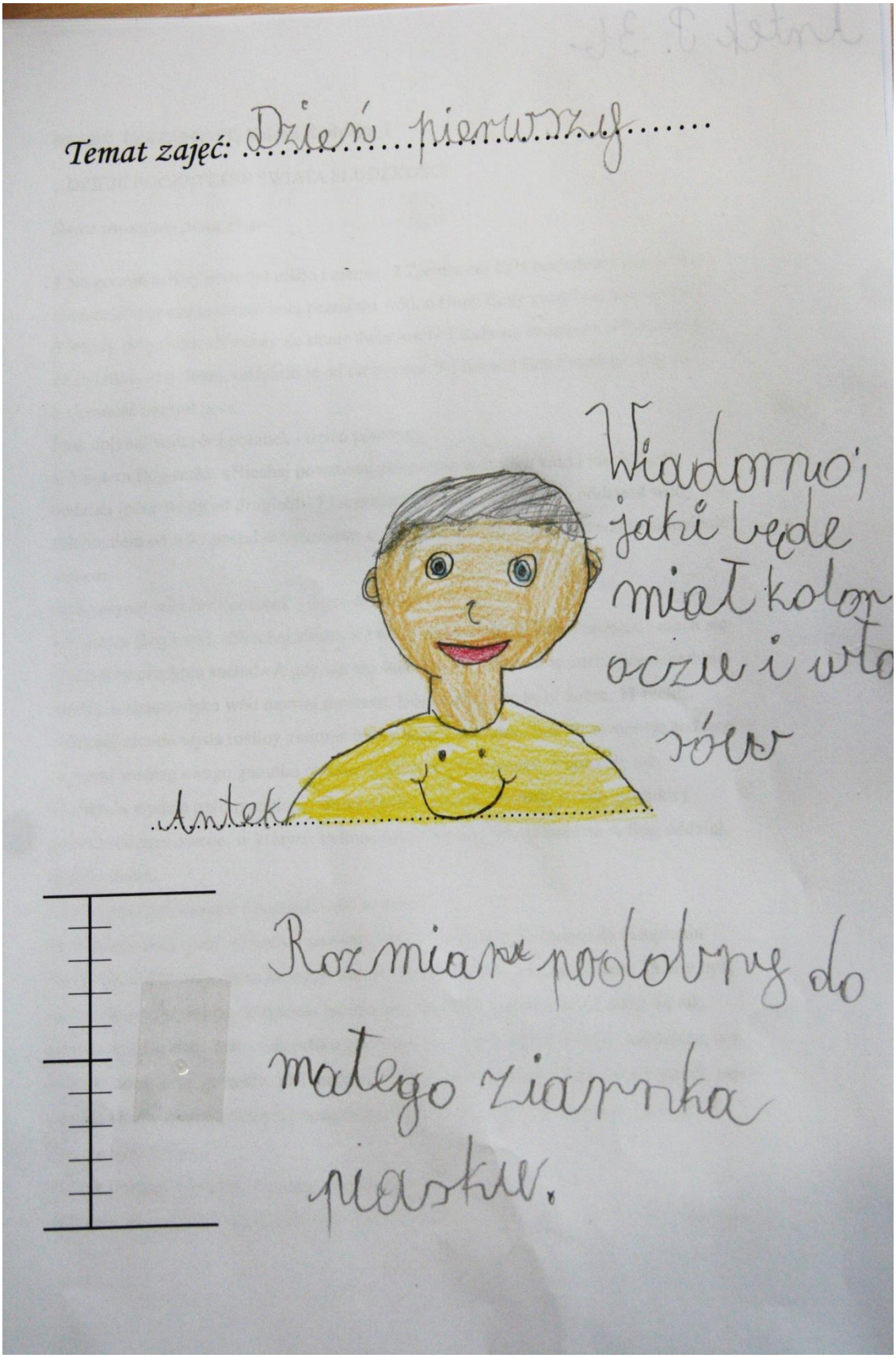
Załącznik 7: Przykładowa praca do tematu 2 (dzień pierwszy).